Hukuk Bölümü 2013/1724 E. , 2013/1935 K.

- **MADDI HASARLI TRAFIK KAZASI NEDENIYLE, SIGORTALI ARAÇ IÇIN ARAÇ SAHIBINE ÖDEMEDE BULUNAN SIGORTA ŞIRKETINCE, ZARARIN GIDERILMESI ISTEMIYLE IDARE ALEYHINE AÇILAN DAVANIN, ADLİ YARGI YERİNDE ÇÖZÜMLENMESI GEREKTIĞI**
  - UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAKKINDA KANUN (2247) Madde 14

"İçtihat Metni"

Davacı : A. Sigorta A.Ş.(Eski Unvanı K. A. Sigorta A.Ş.)

Vekilleri : Av. S.U., Av. H.B.

Davalı : Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı

Vekili : Av. D.B.G.

O L A Y : Davacı şirket vekili, dava dilekçesinde, müvekkili şirkette kasko sigortalı bulunan E.C.'a ait 06..... plakalı aracın, 02.03.2008 tarihinde sürücü Ö.C. yönetiminde 30 Ağustos Dumlupınar caddesinden Güzelkent istikametine seyir halinde iken, Ekin sitesi önlerine geldiğinde, yol ortasındaki bozuk zemin sebebiyle taşa çarparak hasara uğradığını; Trafik Kaza Raporuna göre, bu kazada yolun sathının bozuk oluşundan dolayı davalı idarenin de kusurlu bulunduğunun tespit edildiğini; Adli Tıp Bilirkişi incelemesinde de, sigortalı sürücünün % 25, davalı idarenin %75 kusurlu bulunduğunu; yaptırılan ekspertiz sonucunda, sigortalı araçta 5.224,19 YTL'lik hasar belirlendiğini, hasar bedelinin 01.06.2008 tarihinde sigorta sahibine tamamen ödendiğini; Anayasanın 125. maddesi gereğince idarenin, kusuru sebebiyle verdiği zarardan sorumlu olduğunu, bu zararı tazmin etmesi gerektiğini; müvekkili sigorta şirketinin, sigorta sahibine hasar bedelini ödemekle, Türk Ticaret Kanununun 1301.maddesi gereğince sigortalının haklarına halef olduğunu; bu nedenle kusur durumu da nazara alınarak, hasar tazminatının ödenmesi için yasal sürede, Etimesgut Belediyesi aleyhine Ankara 1. İdare Mahkemesinde 2008/1495 Esas sayı ile dava açılmışsa da; Mahkemece 12.10.2009 tarih ve 2009/1260 sayılı kararla davanın reddine karar verildiğini; ancak, Ankara Bölge İdare Mahkemesine itirazları üzerine, Ankara Bölge İdare Mahkemesinin, yaptırdığı bilirkişi incelemesinde; Adli Tıp Kurumunun verdiği raporda idarenin % 75 kusurlu olduğunun belirtildiğini; fakat Bölge İdare Mahkemesinin, 16.6.2010 tarih ve 2010/1882 Esas, 2010/4928 sayılı kararı ile, İYUK'un 14/3-b ve 15/1-e maddeleri gereğince, yolun bakım ve güvenliğinden sorumlu Ankara B.Şehir Belediye Başkanlığı'na davanın açılması gerektiği gerekçesiyle kararı bozduğunu ve davacının başvurusu hakkında gerekli işlemi yapmak üzere, dava dilekçesinin Ankara B.Şehir Belediyesine tevdiine karar verdiğini; Ankara Bölge İdare Mahkemesi'nin bu kararı ve dava dilekçesinin, gereği yapılmak üzere Ankara 1. İdare Mahkemesi tarafından Ankara B.Şehir Belediye Başkanlığı'na gönderildiğini; 17.8.2011 tarihinde Ankara B.Şehir Belediyesine gereken tebligat yapılmışsa da, Ankara B.Şehir Belediyesinin 60 gün içerisinde her hangi bir cevap vermediğini, bir işlem de tesis etmediğini, bu nedenle İYUK gereğince dava açma süresi içinde iş bu davanın açıldığını ifade ederek; meydana gelen trafik kazasında hizmet kusuru bulunduğu tespit edilen davalı idareden bu kusuru dolayısıyla 2.612,10 TL. alacaklarının tahsiline; alacaklarına, ödeme tarihinden (01.06.2008) itibaren yasal faizi yürütülmesine karar verilmesi istemiyle, 22.11.2011 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 8.İDARE MAHKEMESİ: 9.12.2011 gün ve E:2011/2520, K:2011/1913 sayı ile, 2918 sayılı Kara Yolları Trafik Kanunu'nun 6099 sayılı Kanun'un 14. maddesiyle Değişik 110. maddesinde; "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır. / Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir." hükmüne yer verildiği; dava dilekçesi ve eklerinin incelenmesinden, 06..... plaka sayılı aracın, 02.03.2008 tarihinde Etimesgut 30 Ağustos Dumlupınar Caddesinden Güzelkent istikametine seyir halinde iken, saat 21.30 sıralarında yolun ortasında bulunan bozuk zemine girmemek için zeminin önündeki taşa çarpması sonucu meydana gelen tek taraflı maddi hasarlı trafik kazası ile ilgili olarak olay yerinde düzenlenen trafik kaza tespit tutanağında; araç sürücüsünün; aracın hızını yol, hava ve trafik durumuna göre ayarlamak gerektiğine ilişkin trafik kurallarını ihlal ettiğinin tespit edilerek, kazanın oluşunda yolun bakım ve onarımından sorumlu olan kurum ve kuruluşların da sorumlu olduğunun belirtildiği, söz konusu zararın ödenmesi istemiyle Etimesgut Belediye Başkanlığı'na yapılan başvurunun cevap verilmemek suretiyle reddedilmesi üzerine Ankara 1. İdare Mahkemesinin 2008/1495 esasına kayden açılan davada verilen 12.10.2009 tarih ve K:2009/1260 sayılı Kararın, Ankara Bölge İdare Mahkemesi'nin 16.06.2010 tarih ve E:2010/1882, K:2010/4928 sayılı Kararı ile davacı şirket tarafından idarenin yol bakım kusuruna dayalı olarak açılan tazminat davası öncesinde, söz konusu yolun yapım ve güvenliğinden sorumlu olduğu anlaşılan Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanlığına zararın ödenmesi talebiyle başvuruda bulunulması ve bu başvuru üzerine alınacak sonuca göre gerektiğinde dava yoluna gidilmesi gerekirken, yol ile ilgili herhangi bir bakım sorumluluğu olmayan, kaza ile ilgili doğrudan bir kusuru da kanıtlanamayan Etimesgut Belediyesi husumeti gözetilerek dosyanın tekemmül ettirilmesinde usuli isabet görülmediği gerekçesiyle bozularak, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 45/4 ve 15/1-e maddesi uyarınca dava dilekçesinin, zararın meydana geldiği yolun bakım ve güvenliğinden sorumlu olduğu tespit edilen Ankara Büyükşehir Belediyesine, davacı başvurusu hakkında gerekli işlemleri yapmak üzere tevdii üzerine, davalı idarece cevap verilmemesi üzerine bakılan davanın açıldığının anlaşıldığı; bu durumda, 2918 sayılı Kanun'un 110. maddesi uyarınca, söz konusu Kanundan doğan sorumluluk davalarının, adli yargıda görüleceği kurala bağlanmış olduğu; davacı şirket tarafından kasko sigortası yapılan aracın trafik kazası nedeniyle doğan hasarı karşılığında araç sahibine ödenen zararın, idari kusur oranına karşılık gelen kısmının davalı idarece tazmini isteminden kaynaklanan uyuşmazlığın, anılan Kanun hükmü uyarınca Adli Yargı yerince görülüp çözümleneceği gerekçesiyle; 2577 sayılı Yasa'nın 15/1-a maddesi uyarınca davanın Görev Yönünden Reddine karar vermiş; bu karar itiraz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı şirket vekili bu kez, aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır. ANKARA 5.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 19.7.2012 gün ve E:2012/186, K:2012/333 sayı ile, davacıya kasko sigortası ile sigortalı Erol Coşkun'a ait 06 BA 1484 plakalı aracın 02.03.2008 tarihinde sürücü Ömer Çoşkun yönetiminde iken 30 Ağustos Dumlupınar Caddesinden Güzelkent istikametine seyir halinde iken, Ekin Sitesi önlerinde yol ortasındaki bozuk zemin sebebiyle taşa çarparak hasara uğradığı, davacı sigorta şirketinin ekspertiz raporunda belirlenen 5.224,19 TL'lik hasarı 01.06.2008 tarihinde sigortacısına ödediği, davalı tarafın kusuruna isabet eden 2.612,10 TL nin tahsili talebi ile davanın açıldığı, davacı tarafından davalı idarenin hizmet kusuruna dayanılarak açılan davada idari yargı yerinin görevli olduğunun (Y.4.H.D. 2010/10951-2011/12785-2011/2558-2012/2647) anlaşıldığı gerekçesiyle; HMK.nun 114/1 -b, 115/2 maddeleri gereğince dava şartı yokluğu nedeniyle davanın usulden reddine karar vermiş; karar Davacı vekili tarafından temyiz edilmiş, Yargıtay 17.Hukuk Dairesinin 13/05/2013 tarih, E:2013/1182, K:2013/6863 sayılı ilamı ile onanmak suretiyle kesinleşmiştir.

Davacı şirket vekili idari ve adli yargı yerlerince verilen görevsizlik kararları nedeniyle oluşan olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle başvuruda bulunmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Sıddık YILDIZ, Nurdane TOPUZ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 30.12.2013 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece, ekinde idari yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, sigortalı aracın uğradığı hasarı ödeyen sigorta şirketinin, zararın idarece giderilmesi isteminden ibaret bulunan bir rücuen tazminat davasıdır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı; 10. maddesinde, yapım ve bakımdan sorumlu olduğu yolları trafik düzeni ve güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmanın, gerekli görülen kavşaklara ve yerlere trafik ışıklı işaretleri, işaret levhaları koymak ve yer işaretlemeleri yapmanın Belediye Trafik birimlerinin görev ve yetkileri arasında olduğu belirtilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden, dava dosyasında mevcut bilgi ve belgelerin incelenmesi sonucunda; Şirkete sigortalı aracın geçirdiği trafik kazası neticesinde hasarlandığı, bahis konusu olay neticesinde araçta tespit edilen hasar bedelinin sigortalı araç sahibine ödendiği, olayın meydana gelişinde davalı idarenin kusurlu olduğundan bahisle, hasar bedelinin davalı idareye atfedilen kusur oranına tekabül eden kısmının, ödeme tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte tazmini istemiyle davanın açılmış olduğu anlaşılmaktadır.

Belediye aleyhine idare mahkemesinde açılan başka bir tazminat talepli tam yargı davasında, İdare Mahkemesi 2918 sayılı Yasanın 110.maddesinin 1.fıkrasının birinci ve ikinci cümlelerinin Anayasaya aykırı olduğu kanısına varmış, İdare Mahkemesinin bu iki cümlenin iptali istemiyle yaptığı başvuruyu inceleyen Anayasa Mahkemesi 8.12.2011 gün ve E:2011/124, K:2011/160 sayı; 8.11.2012 gün ve E:2012/118, K:2012/170 sayılı ve 28.5.2013 gün ve E:2013/59, K:2013/68 sayılı aynı içerikli kararları ile; "2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 110. maddesinin birinci fıkrasında, bu Kanun'dan doğan sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceği öngörülmektedir. İtiraz başvurusunda bulunan mahkeme ise idare mahkemesi olup davaya bakmakta görevli ve yetkili mahkeme değildir.

Başvurunun Mahkeme'nin yetkisizliği nedeniyle reddi gerekir." kararına varmıştır.

Nihayet, aynı konuda Asliye Hukuk Mahkemesi'nce yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi 26.12.2013 tarih ve E:2013/68, K:2013/165 sayılı kararıyla; yasakoyucunun "haklı neden" ve "kamu yararı" gerekçesiyle idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargı organına bırakabileceği, davanın somutunda da 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrası ile bu görevin adli yargıya bırakılmasında Anayasa'ya aykırı bir yön bulunmadığı gerekçesiyle, maddenin iptal isteminin oy birliğiyle reddine karar vermiştir. Anayasa'nın 158. inci maddesinin son fıkrasında "Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesinin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin 26.12.2013 tarih ve E:2013/68, K:2013/165 sayılı kararı, yasakoyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, 2918 Sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin bu nedenle Anayasa'ya aykırı olmadığına dair olup, esası itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasanın 158 inci maddesi uyarınca başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararları gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı görevli olduğundan, Ankara 5.Asliye Hukuk Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 5.Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 19.7.2012 gün ve E:2012/186, K:2012/333 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 30.12.2013 gününde Üye Eyüp Sabri BAYDAR'ın KARŞI OYU VE OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

AZLIK OYU

Davalı Belediyenin karayolunun yapım, bakım ve korunmasındaki ihmali sonucu meydana gelen kazada, davacının uğradığı maddi zararın tazmini istemi ile İdari Yargı da dava açılmış,

İdare Mahkemesince yargılama sonucunda "uyuşmazlığın 2918 Sayılı Yasa'nın 110. maddesi gereğince Adli Yargıda çözümlenmesi gerektiği" gerekçesi ile yargı yolu yönünden davanın reddine karar verilmiş,

Kararın kesinleşmesi üzerine bu kez davacı vekili aynı istekle Adli Yargıda dava

ikame etmiş,

Adli Yargıda Yargılama sonucunda "idarenin hizmet kusuruna dayalı açılan davaların tam yargı davası niteliğinde bulunduğu, İdari Yargıda açılması gerektiği" gerekçesi ile dava dilekçesi yargı yolu yönünden reddedilmiş,

2247 Sayılı Yasa'nın 19.maddesi gereğince görevli yargı kolunun belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığı'na gönderilmiş karar vermiş,

Yüksek Mahkemece yapılan inceleme sonucunda "2918 Sayılı Yasa'nın 110.maddesi hükümleri gözetildiğinde davanın Adli Yargıda çözümlenmesi gerektiği" düşüncesi ile Asliye Hukuk Mahkemesinin görevsizlik kararının kaldırılmasına, Adli Yargının görevli olduğuna oyçokluğuyla kesin olarak karar verilmiştir.

Sayın çoğunluğun uyuşmazlıkta Adli Yargıyı görevli kabul eden düşüncesine iştirak edilmesi mümkün değildir.

Zira;

Davada, davalı Belediyenin karayolunun yapım, bakım ve korunmasındaki ihmali sonucu zarara neden olan kazanın meydana geldiği iddia edilmektedir.

2918 Sayılı KTK'nın 10.md. "Belediyelerin yapım ve bakımından sorumlu olduğu yollan, trafik düzen ve güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmak, karayolu yapısında ve üzerinde yapılacak çalışmalarda gerekli tedbirleri almakla görevli" olduğuna işaret edilmiş,

TC Anayasası'nın 125/son md. "idarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu" kurala bağlanmış,

2577 Sayılı İYUK 2/1 -b md. "idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel haklan ihlal edilenler tarafından açılan tam yargı davaları, idari dava çeşitleri arasında" sayılmıştır.

Bu durumda belediye sınırlan içindeki yolun yapım, bakım ve onarımının yapılmadığı nedeniyle doğan zararın tazmininin amaçlanmış olması karşısında, idarenin görevinde olan kamu hizmetini yürüttüğü esnada kişilere verdiği zararın ödetilmesine yönelik bulunan uyuşmazlık konusu davanın, olayda kamu hizmetinin usulüne ve hukuka uygun olarak yürütülüp yürütülmediğinin, hizmet kusuru veya idarenin sorumluluğunu gerektiren bir husus olup olmadığının tespitinde esas alman idare hukuku kurallarına ve 2577 Sayılı İYUK 2/1-b md. sayılan tam yargı davasında görüm ve çözümünde idari yargı yerleri görevli bulunmaktadır.

Sayın çoğunluk, karayolunun yapım, bakım ve korunmasındaki ihmalden doğan zararda Adli Yargıyı görevli kabul eden görüşünde hukuki dayanak olarak 2918 Sayılı KTK 110/1 md. hükümlerini esas almıştır.

11.01.2011 gün 6099 Sayılı Yasa'nın 14. maddesi ile 2918 Sayılı KTK 110. maddesine eklenen 1.fıkra ile "işleteni veya sahibi devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil bu kanundan doğan sorumluluk davaları Adli Yargıda görülür..." hükmü getirilmiştir.

Sayın çoğunluk görüşünün aksine eldeki uyuşmazlık anılan yasa hükmü kapsamında kalmamaktadır.

Çünkü, 2918 Sayılı KTK 85.maddesinde açıkça belirtildiği gibi yasa motorlu araçların isletilmesinden doğan zararlar nedeniyle işletenin hukuki sorumluluğunu düzenlemektedir.

Yasa hükmünde geçen bu kanundan ve Adli Yargıda görülmesi gereken sorumluluk davaları, 2918 Sayılı Yasa'nın 85.maddesinde düzenlenen motorlu araçların işletilmesi nedeniyle verilen zararlardan dolayı araç işletenin hukuki sorumluluğuna ilişkin davalardır.

Yasa değişikliğinden önce kamu araçlarının işletilmesi nedeniyle verilen zararlardan dolayı kamu idaresinin sorumluluğunun hangi yargı kolunda görüm ve çözümü konusunda yasada bir düzenleme bulunmadığından İdari ve Adli Yargı organları arasında çıkan görev uyuşmazlıklarını sonlandırmak üzere sözü geçen yasa hükmü getirilmek suretiyle kamu araçlarının verdiği zararlar nedeniyle işletenin sorumluluğunda 2918 Sayılı Yasa'nın amacına uygun olarak Adli Yargıda görüm ve çözüm esası benimsenmiştir.

Açıklanan gerekçelerle uyuşmazlıkta idari yargı görevli olup, benzer ihtilaflarda da idari yargının görevli olduğu Yargıtay 4, 11, 17 Hukuk Dairelerinin istikrarlı kararlarıyla İçtihad edildiği gibi Danıştay kararlarında da uyuşmazlıkta idari Yargının görevli olduğu benimsenmiştir. (Danıştay 10. Daire E 2011/11522, K 2012/5347 sayı, E.2011/10856 K.2013/670 sayı, vs.)

Somut uyuşmazlıkta davanın karayolunun yapım, bakım ve korunmasındaki idarenin hizmet kusuruna dayanmasına,

2918 Sayılı Yasa'nın 110/1 md. motorlu araçların işletilmesinden doğan zararlardan dolayı işletenini hukuki sorumluluğunun Adli Yargıda görüm ve çözümünü düzenleme altına almasına,

Somut uyuşmazlığın anılan yasa hükmü kapsamında bulunmamasına,

Kamu hizmetinin usulüne ve hukuka uygun olarak yürütülüp yürütülmediğinin hizmet kusuru veya idarenin sorumluluğunu gerektiren bir husus olup olmadığının tespitinde, 2577 Sayılı IYUK 2/1-b md. sayılan tam yargı davasında görüm ve çözümünde İdari Yargının görevli olmasına göre,

Uyuşmazlıkta Adli Yargıyı görevli kabul eden sayın çoğunluğun görüşüne katılamıyorum.

Karşı Oy

Eyüp Sabri BAYDAR